

K 373.5/Б 98

1200000868432

108

ГОДИНИ

УЧИЛИЩЕ „БАБА ТОНКА“

БЮЛЕТИН

1972 ГОД.

K 373.5
598

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000868432

447537

ДВЕ ГОДИНИ МАТЕМАТИЧЕСКА ГИМНАЗИЯ

Навършват се 108 години от далечния септемврийски ден на 1894 година, когато училищният звънец прибра в класните стени първите ученици на Класното девическо училище, чийто приемник става гимназия "Баба Тонка".

108 години! Цял век! Не е старее, а все младо и все по-близо до живота и науката е родното училище - Гимназия "Баба Тонка".

Тази година патронния празник гимназията ще чества пред светлия юбилей - 90 години от рождението на великия син на българската работническа класа - Георги Димитров и в навечерието на XII-тия конгрес на ДКМС.

Това задължава комсомолците и преподавателите да не забравят борческите революционни традиции на гимназията в миналото и същевременно с по-твърда и дръзка крачка да вървят към бъдещето.

През учебната 1970/71 година гимназията се профилира в "Гимназия със засилено изучаване на математика". Нови и широки перспективи се разкриха пред ученици и преподаватели. Мисълта на Маркс, "Науката само тогава ще достигне високи степени на развитие, когато се опира на математиката", стана ръководна сила в преустройството на учебния процес.

Наследница на богати традиции в областта на математиката, Математическата гимназия ги разширява и задълбочава. Математиката е любим предмет на всички ученици. Голям брой от тях участвуват в математическите олимпиади и високи са стъпките, които са завоювали. В националния отбор се включиха двама ученика: Огнян Енчев и Илко Първанов.

Разнообразна и интересна е извънкласната дейност в

447532

гимназията. Създаден е комсомолски университет с два факултета - философски и исторически и общо седем обществено-политически форми. Клуб за наука и техника с 16 форми: математически школи, научни секции и кръжоци, клуб по литература и изкуство с 6 форми и спортен клуб с 6 секции. Оживено и активно работи клубът за наука и техника, където се решават задачи и се провеждат разнообразни експерименти, понякога и в заводски лаборатории.

Организиран от комсомолската организация при гимназията, комсомолците масово участваха в олимпиадите по различни дисциплини: 360 ученика в олимпиадата по математика, 200 ученика по физика, 248 по химия. Повече от 150 ученика разработват теми и се готвят за участие в Петия национален преглед на ТНТМ.

Договорите за интеграция с Математическия факултет, с ТИЦ Оргпроект, АСУ при завод "Н.Киров" и ВИММЕС осигуряват материална база и висококвалифицирани работници и преподаватели, което помага за повишаването на математическите знания на учениците.

Главна задача на Математическата гимназия е създаването на средни математически кадри-програмисти, така необходими за народното стопанство и кадри за математически специалност на ВУЗ.

Успехите, които завоюва Математическата гимназия, дължащи се на неуморния труд на учителския колектив и дръзновението на комсомолската организация, са гаранция за успешното изпълнение Решенията на X-тия конгрес на БКП и най-активно участие в изпълнение задачите на VI-тата петилетка за решително преустройство на учебно-възпитателния процес.

Зам. директор:
/Д. Михайлов/

1950-1951

... ..
... ..
... ..

... ..

Творца сего, что был был на свете, когда не существовал никто?
И. Давыдов

Творчество человека

Возвращаюсь к тебе - не знаю ни -
никуда, в никуда, никуда.
Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.
Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.
Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.

ПРЕКЛО НЕНИЕ

Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.
Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.
Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.
Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.

Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.
Возвращаюсь к тебе, к тебе, к тебе,
но ты не ждешь, не ждешь,
но ты не ждешь - кто ж ждет.

UNIVERSITY OF CHICAGO

"Гордея се, че съм син на българската работническа класа"
Г. Димитров

/Тържествена мелодия/
.....

Най-слънчевият ден от дните ми -
дъждовен, ноемврийски ден.

Дъждът пронизва с капки ситни
но тъй народът е стълпен,
че на земята - нито капка.

Мечтаният жадуван миг,
от двадесет години чакан
настъпва,
ето го...

завръща се
и вик хилядогърлен експлодира.
Не виждам нищо; но разбирам:
той тук е! между нас е той.

Народът и Димитров слани!

Под дъжд и облаци стоят
Веднаж за винаги събрани
ТЕ НЯМА ДА СЕ РАЗДЕЛЯТ.

Тъй ще го помним
роден и свиден,
крачи спокойно засмян, псбелял
вред придружаван от вярната свита -
народът негов, песен запял.

Тъй ще го помним.
В гранита сечени черти
мъжествени сурови бръчки.
Знам, Партийо,
това си ти -
ксава, волева, могъща.

Партията с вожда тук
застанаха неотделими -
навсякъде неотделими -
навсякъде един от друг,
навсякъде непобедими.

1994

• • • • •

... ..

До хоризонта ниви жълти.
вълна подир вълна шуми
И тъкмо пада клас пожънт,
налян със слънце - в тоя миг
сърцата право гръм удари:
- Другари, Димитров умрял!

Сърцето спря. Минута само
ни чук, ни сърп, не прозвъня.
И ето я - смъртта голяма!
Народът секнат я позна.
Но сила придойде в гърдите,
неподозирана сила до днес.

Не няма да умре Димитров,
защото цял народ не мре.
В поля, в заводи в тъмни мини
сърцето на Димитров бий.
И мойта волева Родина
димитровски черти доби.
И снажен, виден отдалече
до слънчевия небосвод
Димитров жив е,
жив и вечен,
защото той е цял народ!

Блага Димитрова

RECEIVED

"... Възпитана от Димитров във вяроност към марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм, в революционна непримиримост и упоритост в преследване на целите, Българската комунистическа партия продължи борбата без Димитров - по Димитровски. Днес, двадесет и три години след смъртта на Димитров, ние можем със законна гордост да заявим, че неговият завет: "България да постигне за 15-20 години онова, което други страни при други условия са постигнали за цяло столетие" е изпълнен с чест /Г.Димитров, съч., т.14 стр. 314/.

БКП, българските трудещи се, българският народ, посрещат 30-годишнината от рождението на своя велик син и всжд, видния деец на световното комунистическо движение Г.Димитров, дълбоко убедени в правилността на пътя, по който вървят, горди от съзнанието, че крачат в челната колона на човешкия прогрес - рамо до рамо с великия съветски народ и народите на братските социалистически страни, в боеви съюз с комунистите и трудещите се ст капиталистическите страни, с всички хора по света, борещи се против империализма, за свобода и независимост, за демокрация и социализъм."

Из статията на др. Т.Живков "Революционер, трибун, тесретик"-сп. "Проблеми на мира и социализма", бр.3, 1972 г.

Б Е З С М Ъ Р Т И Е

на Г.Димитров

Годишите измерват всяко слово
и всяко дело...

Тая летопис
е неизменно вярна

и сурова -
тя сочи път към бездна или вис.
Тя хвърля не един човек в забрава,
а други -

дръзки земни синове,
завинаги сред времето оставя
като високи,
ясни върхове.

Росен Василев

ВДЪХНОВЕНИ ОТ НЕЯ

RECEIVED OF THE

На колене пред теб
на баба Тонка

[Ти бе девойка хубава и смела,
ти стана майка – умна и добра.
Сърдечност, майчина любов и сила –
ти всичко в своето сърце събра.

Аз виждам как, загрижена и мила,
ти срещаш се с бунтовник не един
с любов им даваш своята закрила
и всеки бе за тебе родени син.]

Какво сърце в гърдите ти е било,
та в страшни и в кошмарни мигове
изстрила си сълзите, за да скриеш
скръбта по мъртвите си синове!

Не зная... Знам, че ти си героиня,
останала в борбата без чеда...

[Днес името ти е легенда жива –
за нас то значи: Свобода!]

Ирина Начева
XI^б клас

На конюху был виден
в этот момент

На де ла конюху Художник в конюху
ти конюху конюху - конюху в конюху

Конюху конюху, конюху конюху в конюху
ти конюху в конюху конюху конюху

А в конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху
Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху
Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху
Конюху конюху конюху конюху
ти конюху конюху конюху конюху

На баба Тонка

Пред подвига ти, майко свята,
навеждам поглед аз,
че жертва ти за свободата
семейство, дом, деца.

В жестоката борба ги даде,
а беше майка ти!
Не падна духом! Не предаде
народна скъпа чест.

Че българка ти беше, майко,
и знаеше — боли,
щом син загубиш във борбата
А твоите бяха три!

Децата да растат честити,
да няма нивга веч
сълзи на майките в очите
това бе твой копнеж.

Ний—твоите потомци знаем —
герой била си ти.
Днес твоя подвиг озарява
щастливи, мирни дни.

На теб благодариме, майко!
Отдаваме ти чест!
Поклон пред твоят име свято!
Поклон ний правим днес!

Жанина Иванова Стойкова
у-ка от XI⁶ клас

Всего 1000

Всего 1000
всего 1000
всего 1000
всего 1000

Всего 1000
всего 1000
всего 1000
всего 1000

Всего 1000
всего 1000
всего 1000
всего 1000

Всего 1000
всего 1000
всего 1000
всего 1000

Всего 1000
всего 1000
всего 1000
всего 1000

Всего 1000
всего 1000
всего 1000
всего 1000

Всего 1000
всего 1000

НА БРЕГА НА ДУНАВА

Старица тъжно гледа към водите
Безсънна нощ... край дунавския бряг.
Светлеят пак от изгрева звездите.
Но чака майката. Напразно чака пак...

Да дойдат четирима сина
под знамето с извезан златен лъв..
За своята изстрадала Родина
сама ги прати да проливат кръв.

Старицата се взира във водите
Напразно чака своите синове...
Че те я гледат горе от звездите..
Звезди най-светли станали са те.

Галина Драганова Петрова
VIII^A клас

ОЧАКВАНЕ

Четирима сина загубих
двама са в гроба,
двама полуживи,
но още четирима да имах
пак бих ги накарала да
несят българското знаме със
златния лев.

Дунавът влачи своите води,
шепот тих се носи над реката.
Кой стои на кея там и бди,
кой замислен в тъмнината чака?

Паметник гранитен на жена,
на боркиня-майка на герои.
Да загинат в бой за свобода
завещава тя на децата свои.

Падналата нощна тишина,
плясък на весла не ще събуди.
Ще се върнат ли по ранина?
Няма - тя отдавна ги загуби.

Дунав влачи своите води,
шепот тих се носи над реката.
Тя стои на кея там и бди
тя смълчана в тъмнината чака.

Диана
VIII^A клас

IN REPLY TO LETTER

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

RECEIVED FROM THE DIRECTOR

THE

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY

OF

CHICAGO

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

На баба Тонка

Майка и светица
Кат легенда чудна
в размисъл и чувства
ти държиш ме будна.

Аз виждам Раковски
на мъже големи
как със плам говори
за бъдни промени

И ти как го слушаш
с трепет занемяла,
пътя на борбата
чрез него разбраха,

и че много жертви
ще паднат в борбата
и че много кърви
иска свободата.

Ти не се уплаши,
и не се завайка,
пожертва деца си
макар, че бе майка!

Росица Мирчева

X^B клас

His Grace the

Marquis of

Nottingham

is pleased to

announce that

he has the

honour to

invite you

to attend

the

concert

which will

be given

on

the

occasion

of

the

celebration

of

the

centenary

of

the

МАЙКА НА КОМИТИ

Баба Тонка!

Едно име скромно, но родно и мило,
в българина вечно се е съхранило,
име дете будн в мислите и днес
спомени за мрачни и тежки тегла,
спомени за светли героични дела.

Баба Тонка!

Майка живяла в тъги и неволи
видяла тиранът как хората коли,
майката отдала в борбата два сина
и сторила много за народа свой
сред тегла, опасност, без сън и покой!

Баба Тонка!

Една жена горда срещнала тирана
винаги достойна, винаги засмяна,
със шише ракия или със пари.

Кога е нужно заради борбата
дори на зандана отваря вратата.

И там зад дебели и мрачни стени
дето всеки ъгъл в заптии гъмжи
тя влиза спокойно като у дома си,
там де е затворен милия ѝ син,
де има комита и то не един;

Там тя се отправя с туптящо сърце
прегръща сина си с трепетни ръце.

Макар, че душа ѝ от мъка гори
ни една страдална дума не мълви.

От нейните строги, но добри очи,

ни една сълзица не се търколи.

Тя му пошепна тихо и без да се вайка:

"Сине, не грижи се, потърпи и знай,
че за вази всинца света вече знай".

И на заптието високо реди:

"Нека в затвора още да седи –

да знай да почита султана – баща!"

И тя си отива, но всеки комита

с поглед я изпраца и с душа честита.

Баба Тонка!

Име и легенда от предния век,
но която вечно ще помни човек
Българинът вечно него ще почита
и в онези мирни и честити дни.

Цветанка Павлова
Хв клас

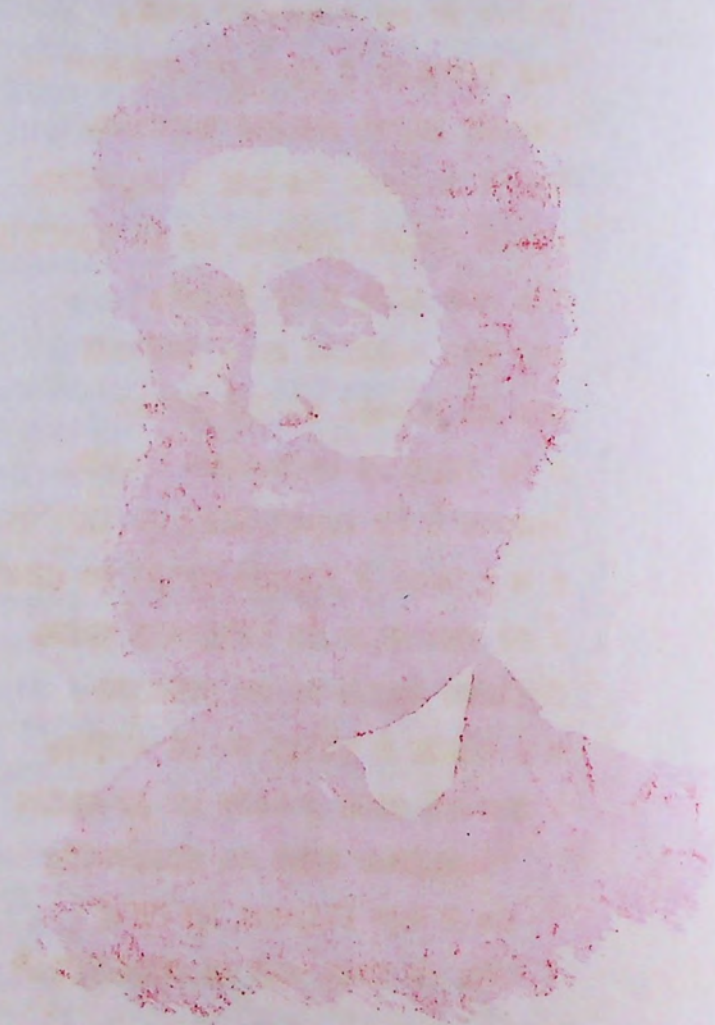
THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1009 FIFTH AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1009 FIFTH AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1009 FIFTH AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1009 FIFTH AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10028

На баба Тонка

Майка бе на четирима сина -
четирима сина - четири героя,
четири живота тя им даде

7, четири живота турци ѝ отнеха

[Майка бе на четирима сина,
ала хранеше и срещаше стотина -
всички верни синове народни.

Много паднаха от тях в борбата.

Много дадоха живота си за свободата,

ала нея нищо я не огъна,
ала нея смъртта не я уплаши:

взе тя черепа на Караджата
и го скри за времената бѣдни.

Къщата ѝ бе скривалище за всички,
а в душата ѝ гореше огъня на свободата
и за нея даде тя четирима сина.

Нейното сърце не се разтупа
и в очите ѝ сълзи се не явиха,
а намери сили у себе си да каже:

"Четирима сина аз откърмих,
но и още толкова да имах
бих ги дала пак за свободата"

Веселка Петрова

IX^a клас

MEMORANDUM

TO : [illegible]
FROM : [illegible]
SUBJECT : [illegible]
[The following text is extremely faint and largely illegible due to bleed-through from the reverse side of the page. It appears to be a memorandum detailing a project or administrative matter.]

[Handwritten signature]
[illegible]
[illegible]

Героизъм!

Какво е героизмът! Горене в огъня на времето. Спомен за миналото. Поглед в бъдещето. Героизмът е и думи, и дела, и мълчание.

Героизмът може да се крие в тъжно отпуснатите краища на една черна забрадка, в топлия глас, с който майката праща синовете си на смърт, в твърдата ръка, с която слага в ръцете на дъщеря си знамето на Червеноводската чета.

Героизмът е и да чакаш. Да чакаш децата си, макар да знаеш, че може би лежат пронизани от куршум някъде в Балкана или гният в Сен-Жак-д'Акрската крепост. А когато орлите не се връщат в гнездата си, да поемеш техния път на свещена борба.

Героизмът е да погледнеш от висотата на годините живота си и гордо да видиш, че си изпълнил дълга си пред Родината.

Героизмът! Каква богата по съдържание дума. Колко много значи тя - дързост, и нежност, и ласка, всепобеден пролетен вятър, понесъл на крилете си една истинска душа.

Милена Алексиева

IX^B клас

1990

CM N

1968-07-10

Вопросы, связанные с работой, не относятся к компетенции Комитета.

SECRET

ЕДНА МИНУТА МЪЛЧАНИЕ

Главите са сведени, коленете са прегънати, само там, отпред до теб са застанали момчето и момичето, и техните цветя-Мълчим. Вятърът роши косите и те непокорно падат на челата.

Зад нас тихо тече твоята река-вечна и все така мълчалива. Колко нощи си се взирала в черното безмълвие на водите ѝ, за да откриеш в тях среднощната истина за една голяма любов-ЛЮБОВТА КЪМ БЪЛГАРИЯ. Пляск на весла, шепот, стъпки. Радостта те зашеметяваше, прегръдките и целувките задъхваха, в очите светваше оня топъл блясък, който стряваше измръзналия гост и сверяваше компаса на чувствата.

Ти остана по-силна от времето-душата ти не остаря, не по-сърна. Есента извоя бръчките, зимата отне черния блясък на косите но сърцето, голямото ти българско сърце, до последния си удар туптя с оптимизма на една безкрайна пролет. Във вечната младост на нейните цветове се обра истината на твоя живот-ЛЮБОВТА КЪМ БЪЛГАРИЯ.

Животът ти бе тежък и неблагодарен - взе от тебе толкова много, а ти даде така малко. Но и ти сама не искаше от него много неща. Пожела верни и дръзновени синове и той ти ги даде. Пожела борба и неусетно стана частица от нея.

Най-светлите умове на възрожденска България черпиха сили от твоите, намираха закрила под твоите криле, а на изпроводак след тях звучеше и твоята благословия, неосветена от тамян и молитва, но скрепена с печата на любещото ти сърце.

Как намери сили, българска майко, с нокти да ровиш родната земя, за да възкръсне от гроба подвига на Караджата, от къде събра думи, за да дариш с вяра обречените заточеници под глухия звън на веригите!

Трънлив - бе твоя път, а беше боса, но не охна, не извика - вървя стиснала зъби с поглед, устремен напред, там където на хоризонта грееше ален изгрев на Свободата.

Ние потомците често се питаме кой беше могъщия стимул на твоята борба, неизтощимия акумулатор на вярата, която те изведе до пиедестала на безсмъртието. Не се ровете в прашните вехтории, приятели отговорът отново е един - ЛЮБОВ КЪМ БЪЛГАРИЯ.

"Стани"! Главите се вдигат. Нервен жест връща непокорните къдри на мястото им. В младите мускули стоква зов на далечен път. Множеството зашумява. Смях. Врява. После всичко утихва. Само вятърът, твоя вечен спътник, свири в голите клони на дърветата, будейки пъпките им с предчувствие за близката пролет.

Николай Цветков - X^e клас

БЕЗСМЪРТИЕ

/есе/

Идвам при теб, разпъната от мисли и въпроси. Ръцете ми парят от допира с паметни плочи и гробове. Търсех в пръстта и гранита думите, които не ми достигаха за да реша, моята сложна главоблъсканица, а се заплитах в собствените си противоречия. Може би това е присъщо на 18-годишните да бъдат изтъкани от разноречивост.

Зная-говоря несвързано, но вярвам, че ще ме разбереш, защото си майка и ти е понятно дори детското бърбене.

Щажи ми какво е безсмъртие? Да не умреш?

Но и твоето сърце е спряло, и твоите очи са се затворили. Тогава защо чувам гласа ти, защо чувствавам, че си жива? Може би, когато си спомняме за тебе ти се връщаш от непознатия за нас свят-толкова по често, колкото те викаме! А може би фантазирам? Не, не, невъзможно но е да си плод на въображението ми! Всичко е така реално - и ти и аз и мътния Дунав. Значи съществуваш.

Как успя да преминеш през мелницата на годините и да останеш същата-баба Тонка, "майката на комитите"? С неznайни билки ли запази непроменено сърцето си? Омагьоса ли ни за да те виждаме все чакаща на брега-една надежда над сивите води? Или силата да устоиш на двойните родилни мъки-да създадеш и откъснеш от себе си живота на най-свидните, тебезсмърти? А може би вярата, че ще дочакаш свободата, за която си мечтала и жертвувала своите деца?

Кой друг, освен майката, е създаден да изпие до дъното чашата на най-голямата радост и най-черната мъка? А ти от първата глътка въздух си орисана за това-да плачеш със сухи очи, да страдаш с усмивка, да станеш със стиснати зъби.

"Четирима сина загубих. Двамата са в гроба, а другите полуживи. Но още четирима да имам, пак щях да ги накарам да носят българското знаме със златния лев".

И върху лицето се вдълбава болката, утаява се в зениците, оставя в душата неизлечими рани-да надживееш рожбите си, да видиш тези, които си обичала като свои, на бесилката.

Откъде намери сили да понесеш всичко, да не кълмнеш, да

MEMORANDUM

TO :

FROM :

1. The purpose of this memorandum is to provide a summary of the information received from the various sources regarding the activities of the [redacted] group in the [redacted] area during the period [redacted] to [redacted].

2. The information was obtained from [redacted] and [redacted] who have provided reliable information in the past.

3. The [redacted] group is active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

4. The group has been observed to be active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

5. The group has been observed to be active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

6. The group has been observed to be active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

7. The group has been observed to be active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

8. The group has been observed to be active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

9. The group has been observed to be active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

10. The group has been observed to be active in the [redacted] area and is engaged in [redacted] activities. The group is composed of [redacted] individuals who are [redacted] in the [redacted] area.

не се отчаяш? Не се ли пръсна сърцето ти от толкова мъка и любов? Или тук се крие една от причините за безсмъртието?

Знам, че не изрови и прибра черепа на Караджата, за да ти издигнат паметник, не принесе през турските постове пушките и патроните за да те тачат поколенията, не превърна дома си в скривалище за революционерите", за да влезеш в историята".

Сигурна съм, че ако поне за миг си го помислила, днес нямаше да си ти-майката на борците за свободата. Майките никога не се стремят към подвиг и безсмъртие, а са обречени на тях.

Затова ми приличаш на земята, която ражда плод, не за нашата благодарност, а защото такъв е животът, сливането ти с нея те обрича на вечност.

Моето утро настъпва с твоя отговор, нашепван от водите на Дунава:

"Когато си спомняш за теб, когато разговаряте теб, когато те търсят, значи си жив"!

Благодаря ти! Запечатвам завинаги върху лентата на паметта си тези думи, за да намери своята посока.

Довиждане, майко! До нов кръстопът!

Весела Николова
XI^a клас

THE SECRETARY OF THE ARMY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

DEPARTMENT OF THE ARMY

OFFICE OF THE SECRETARY

МАЙКИ !

Вървя по крайдунавска улица. Небето е синьо, земята се продухва от своя зимен сън. Заставам пред паметник. Възрастна жена в черно е отпразвила полтед към отсрещния брат. Стеленят камък не е мотък да предаде изрече на очите, но цялата стотка говори за въздигане, достойнство и очакване. Може би майката чаква своите чада.

Канарс е накарало баба Тонка да посвети живота си на едното велико дело? Любовете към българщината или българската непокорна натура, която не търпи ярема на робството. И едното и другото. С жаждата за свобода тя закръпя своите деца, за да ги застави в борбата.

"Четирима сина загуших! Драмата са в проба, а другите получиха. Но още четирима да имах, пак ще ги накарам да носят българското знаме със златния лъв".

Не всяка майка би изрече тези думи, но майката на българските бунтовници дава много и драго за ощото дело.

Една друга майка през 1933 година прекоси Ебропа, за да поучи в другия момент своя син, който от подслушаната скамейка разобличаваше човеконенавистния фашизъм. Дребната, но изпълнена с енергия баба Ларашева от придружилите на митинги и сбирания замигваше дясното на Димитров.

"Ако нямах такава прекрасна героична майка... навярно не бих бил толкова търбух, какъвто бях през целия си живот и по-специално пред фашисткия съд в Лайпциг" -- писа великият син на българския народ до съветските жени на 8 март 1934 година. Майка, но героичен е нашият народ, защото е закръпен от героични майки. Тихо и незабелязано те отминават в миналото -- остават дясно им.

Земята ни стегнеше под фашиския произвол, но те парализах ските майки, пропикаваха през стокандите и заведоха до своите бащи кански чада. Те-потомките на старата баба Тонка също както нея стонха до краишни ноши с очакваш зор. Синовете оставяха костите си в неизведани краища и те стискаха устни, за да не започнат, защото бяха майки на герои.

Има-такива майки на света. Ще ги намерим и у нас, и у Ангрия и под трохата на взривовете във Виетнам. За тях трябва

да се пишат поеми, да се съчиняват песни, да се издигат паметници-Паметник на майките! Но има нещо по-важно от поемите и песните, най-голямо признание са делата на младото поколение.

Мислите ми се прекъсват. Около каменните стъпала са се събрали деца. Весел шум, смях, игри огласят брега. По улицата се разхожда млада майка с дете. Тя се навежда и му казва нещо. Малките крачета тичат към паметника, малките ръчички оставят пролетните цветя и две умни, живи очи поглеждат каменната жена. Детето гордо от постъпката си бавно се връща. Поглеждам с благодарност младата майка. Поглеждам небето, земята, хората и ми се иска да извикам:"

Прекланям се пред Вас майки!

Иванка Тр. Гецова

XI^a клас

RECEIVED
JAN 10 1968

